

EXPUNERE DE MOTIVE

Datele statistice ale Direcției Generale Protecția Persoanelor cu Handicap arată că, la 31 decembrie 2012, în România, dintr-un total de 697.169 persoane cu handicap, 110.308 erau persoane cu handicap vizual. Dintre acestea, 3.149 sunt copii și 107.159 adulți, în 56.252 de cazuri handicapul fiind grav.

Problemele cu care se confruntă persoanele cu deficiențe de vedere din România duc la dificultatea integrării sociale a acestora. Astfel, lipsa independenței de deplasare și a unui loc de muncă ce i-ar ajuta să ducă o viață cât mai apropiată de normalitate sunt problemele majore cel mai adesea invocate, la care se adaugă lipsa resurselor financiare pentru tipărirea manualelor în limbaj Braille pentru copiii cu handicap vizual și dificultățile acestora de integrare în programele școlare.

Cea mai mare problemă însă cu care se confruntă această categorie de persoane rămâne dependența de persoanele din jur, ca urmare a faptului că aceștia nu reușesc să se deplaseze fără ajutorul altor persoane.

În lipsa membrilor familiei sau prietenilor care să îi sprijine, mulți dintre nevăzători preferă să nu mai iasă din casă, deoarece orice deplasare le creează nenumărate probleme, de la luxații ușoare până la răni serioase care necesită spitalizare.

În această situație, asistența vie a persoanelor cu deficiențe de vedere, reprezentată prin câinii-ghizi sau călăuză special antrenați în acest scop reprezintă un real ajutor pentru această categorie de persoane.

În timp ce în alte state din Uniunea Europeană un număr mare de nevăzători apelează la asistența câinilor ghizi pentru a se putea deplasa, având și sprijinul autorităților în acest sens prin programele pe care acestea le promovează pentru instruirea câinilor, în România în prezent o singură persoană cu deficiențe de vedere beneficiază de ajutorul unui câine ghid.

Problema cea mai mare în România este faptul că dresarea câinilor pentru asistența nevăzătorilor presupune investiții financiare pe care aceste persoane nu și le pot permite. Pe lângă faptul că este costisitor, dresajul poate dura chiar 2-3 ani. Astfel, câinii sunt antrenați încă de pui să facă diverse lucruri elementare cum ar fi deschiderea unei uși sau aducerea unui obiect, până la activități complexe astfel încât să îi poată ajuta pe nevăzători să se deplaseze în siguranță. De la coborâtul și urcatul scârilor și până la traversarea străzilor în siguranță, câinii ghizi pot asigura protecția necesară stăpânilor cu dizabilități vizuale.

Pe parcursul perioadei de dresare, câinii ghizi dobândesc anumite abilități speciale pentru a-și ajuta cu adevărat stăpânii: menținerea direcției, oprirea la toate schimbările care au loc pe traseu, inclusiv curbe, treceri de pietoni și trepte, ignorarea lucrurilor care le pot distra atenția, precum alte animale, oameni, diverse sunete sau mirosuri, menținerea unui pas moderat, evitarea obstacolelor.

În legislația noastră, singurele referiri la asistența vie sunt făcute în Legea nr. 448 din 6 decembrie 2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, în sensul

definirii noțiunii de „asistență vie” și în art. 64 alin. 5 („Căinele-ghid care însoțește persoana cu handicap grav are acces liber și gratuit în toate locurile publice și în mijloacele de transport”).

Având în vedere cele enunțate mai sus, supun dezbaterii și aprobării Parlamentului, prezenta inițiativă legislativă, prin care propun includerea în programele naționale finanțate de Autoritatea Națională pentru Persoanele cu Handicap în scopul integrării, incluziunii sociale și profesionale a persoanelor adulte cu handicap și creșterea calității vieții acestora, a programelor de dresare a câinilor ghizi pentru a asigura asistență persoanelor cu handicap vizual.

INIȚIATORI:

1. DEPUTAT PDL Claudia BOGHICEVICI

